
SEREI ZSOLT PORTRÉJA

Serei Zsolt
(Felvégi Andrea felvétele - lfze.hu)

I.

*“A TEHETSÉGET NEM LEHET TANÍTANI,
A TEHETSÉGES NÖVENDEKET IGEN...”*

SEREI ZSOLT KOMPONÁLÁSRÓL, ÁTIRATOKRÓL, MESEOPERÁ- RÓL ÉS AZ ÚJ ZENEI UTAKRÓL

Sok éve a zeneszerzés a főtárgya a Zeneakadémián, de az eddig ott töltött, harmincöt esztendő alatt szinte az összes, ehhez tartozó tárgyat oktatta már. S hamar megtanulta, ha tőle távol álló zenei stílusban komponál is a növendék, akkor kérdeznie kell, megismerni annak belső szabályait, hiszen azt vallja, minden zeneszerzői világnak megvan a maga sajátos szabályrendszere. Rá jellemző, hogy mindig más zenei problémák foglalkoztatják, folytonosan új utakat keres. Született már zongoradarab-sorozata, Örkeny Egyperceséből színpadi tételei, s komponált gyerekoperát a Tóth Aladár Zeneiskola növendékei számára, amit nagy sikerrel mutattak be. Számos átíratot is készített már számukra, hiszen abban az intézményben ugyancsak tanít, szívesen foglalkozik az odajáró korosztállyal. Serei Zsolttal pedagógushagyományokról, tanításról és hangszerelésről is beszélgettünk.

- *Már azelőtt is tanított, mielőtt megszerezte volna a diplomáját...*
- Bedobtak a mély vízbe. A Bartók Konzervatóriumban megüresedett egy státusz, így félállásban szolfézs és zeneelmélet órákat tartottam, s olyan növendékeim is voltak, mint Vékony Ildikó, Nagy Miklós vagy Kubina Péter. Nagyon sok tehetséges, később a zenei élet elismert tagja járt oda akkoriban.

Szerencsém volt, mert Bántainé Sipos Évától tanulhattam a zeneelmélettanítás gyakorlatát, míg Soproni Józseftől a módszertant. S mindez igazán inspiráló volt számomra. Egyébként sem állt tőlem távol a pedagógusi hivatás: édesapám énektanár volt, aki zenekart szervezett a növendékekből, rendszeresen hangszerelte is a darabokat az éppen aktuális együttesre. Izgalmas és tanulságos volt látni mindezt, hiszen úgy készítette az átiratokat, hogy pedagógiai célokat szolgáljanak, emellett zenei élményt nyújtsanak a hallgatóságnak, s persze az előadókna is. Édesanyám testnevelő tanár volt, aki nagyszabású tornabemutatókat rendezett az iskolai ünnepélyeken.

- *Akkor már a családi hagyományok is erre az útra terelték?*
- Igen, bár mindez el is riaszthatott volna, hiszen láttam, mennyi energiát fektetnek a hivatásukba, s otthon néha még viták is voltak a módszerekről, megoldásokról.... Amikor felkértek a tanításra, szívesen mondtam igent, s két éven keresztül tartott ez az állomás, utána bekerültem a Zeneakadémia karmesterszakára. Később tértem csak vissza az oktatáshoz, először egy külföldi osztálynak tanítottam zeneelméletet, de akkor már a Zeneakadémián. Követtem a korábban elsajátított módszereket, mely szerint az egymás után következő zeneelmélet és szolfézs órákat „egybe lehet mosni”, s komplex formában foglalkozni zenei jelenségekkel. A szolfézsnál mindig nagyon ügyelni kell arra, hogy ne váljon pusztá akrobatikává, száraz elméleti ismeretek átadásává... Figyelni kell arra is, hogy bármely zene, amellyel foglalkozunk, ritmusból, tagolásból, funkciókból, irányokból stb. is áll. Éva néni mindig szóvá tette azt, ha az összhangzattan gyakorlatokat csúnyán játszotta valaki. Ilyenkor kifejtette, hogyan kell hozzányúlania a zongorához egy hangszeresnek, miként kell még azt a zeneileg nem túl izgalmas példát is szépen előadni.
- *Gondolom, a zeneszerzői énjére is visszahatott, hogy ilyen mélységekig elemezte tanárként a darabokat.*
- Persze, ahogy a karmesteri, az előadói énemre is. Mindez hatott arra, hogy dirigensként mit és miként kérjek az együttestől, hiszen a zenésznek meg kell fogalmazni, mit hogyan és főképp miért játsszanak az általam kért módon, mik az összefüggések. A zenekar elé lépve az embernek felkészültnek kell lennie, s persze akkor sem árt a pedagógiai érzék.

Serei Zsolt zenekadémiai hallgatók között
(zeneakademia.hu)

- *A Zeneakadémián 1986-ban kezdett tanítani. Mi mindenen kellett változtatnia, ahogy teltek az évek, évtizedek?*
- Ami a kezdetekkor és ma is lényeges: nemcsak arra kell gondolni, hogy egy hallgató csak ma alkosson jól, hanem arra is, hogy amit megtanul, azt később, egyedül is képes legyen alkalmazni. Fejlődjön ki a zenei stílusérzéke, s képes legyen egy mű szellemét megragadni. Az eltelt évtizedek során a zeneszerzéshez tartozó tárgyak szinte mindegyikét tanítottam: hangszerelést, huszadik századi zenét, vokális ellenpontot. Élvezettel foglalkoztam mindezzel, kiváltképp a Palestrina-stílussal. Hatalmas szabályrendszere van, meg kell tanulni, hogy mit szabad az embernek és mit nem a dallamokkal, a harmóniákkal, a szólamokkal. Mindennek meg van a rendje, szigorú kötöttségek, tájékozási pontok, amelyek alapján lehet mozogni ebben a zenei univerzumban. Minden zeneszerzőnek megvan a maga szabályrendszere. Van, akinél az, hogy mit csinál és mit nem, egy vastag könyvet tesz ki, s akad, akinél ez a szabályrendszer csupán egy vékonyka füzet. Mindent szívesen tanítottam, hiszen mindig más és más növendékek érkeztek, ezzel szakadatlan újabb és újabb megoldásokra készítette az embert. Tanárként folytonos gondolkozást jelent, hogy mit hogyan lehet átcsoportosítani, hogy haladjunk a korral, s mi az, aminek már nem feltétlenül van értelme a sokféle ismeretanyag átadásánál. Árnyalja az is a pedagógusi képet, hogy a Zeneakadémia mellett a Tóth Aladár Zeneiskolában is tanítok zeneelméletet, s készítem a gyerekeknek a különböző átiratokat. Sajnos a pandémia időszaka csökkentette az iskolai zenekar működését, s bár lassan kezd újra aktívan működni, most rövidebb műveket kellett hangszerelnem.

- *Nem lehet könnyű különböző tudású gyerekekre komponálni...*
- Sokszor eszembe jut, hogy pontosan lehet tudni, hogy Haydn idejében milyen volt az együttes, milyen tudású muzsikusok játszottak Eszterházában, elég csak megnézni, kinek milyen nehézségű szólamot komponált. Az iskolában nekem is figyelniem kell arra, hogy azt a szólamot olyan fiatal játssza-e, aki még csak egy éve jár az iskolába vagy már végzős növendék.

2015 - "A Macska és a hegedű" - gyerekopera a Müpában (29 kép)

Tóth Aladár
Zeneiskola

- *S mi a helyzet A macska és a hegedű című gyerekoperával, amit hét éve írt? Honnan jött az ötlete egy ilyen darabnak?*
- A zeneiskola agitált, s hogy szükségük volna egy ilyen kompozícióra, s otthon megvolt Yehudi Menuhin és Christopher Hope A király, a macska és a hegedű című mesekönyve, amely fő kérdése, hogy a pénz uralkodjon vagy a művészet, s hogy mennyit ér a zene. A király palotája összeomlóban, de szól a zene és a nép boldog. Jönnek azonban a főszámfejtők, akik azt mondogatják, ha nem volnának zenészek, multságok, akkor jutna pénz az épület rendbetételére. Szélnek eresztik hát a muzsikusokat, s hiába épül-szépül minden, a nép már nem jöhet bármikor zenélni, énekelni... A kis hegedűs macska, aki távozva a király udvarából, bejárta a világot, mondja csak azt, hogy a számolást és a muzsikálást össze lehet egyeztetni, így persze boldog véggel zárul a mese. Mikor a zeneiskola arról gyözködött, komponáljak egy operát, akkor jutott eszembe ez a történet, és Cziczó Attila szövegkönyvére elkészült a darab. Az iskola derekas munkát végzett, hiszen teljes színpadi előadás született, jelmezekkel, díszletekkel, egy nagyobb zenekari apparátussal, amelyben együtt muzsikáltak a tanárok és a növendékek. A két előadásra a Müpa színpadán

sokan kíváncsiak voltak, még a kisebb gyerekek is élvezettel ülték végig. Később, a zeneiskola évzáróján is felhangzott már zongorakísérettel. Reméljük, nemsokára újból felújítja az iskola és többször is megszólalhat.

- *Nem ez volt az első színpadra komponált darabja, hiszen az Örkeny Egypercesekből született előadásuk is tetszést aratott.*
- Demény Attila javasolta, hogy álljunk össze többen, hogy írjunk egy kamaraoperát több novellából. Öt egyperces novellából végül én elkészítettem a színpadi tételeket, ahogy én hívom őket. Többször megszólalt, s valóban jó volt a visszhangja. Talán az író 110 éves évfordulója újra megszólaltathatja.
- *Azt olvastam, hogy zeneszerzőként szigorú önkritika, aprólékos műgond, finom hangzás, a hangszínek árnyaltsága, hangulatgazdagság, a leírt hangok iránti mély művészi felelősség, kiváló arányérzék jellemzi. S arra törekszik, hogy folytonosan különböző karakterű darabokat komponáljon.*
- John Cage mondta, hogy kétszer megírni ugyanazt, az túl sok hang, s ezzel teljesen egyetértek. Mindig más probléma érdekel. Ha elkezdek valamin dolgozni, s azt érzem, ugyanaz, mint amikor korábban írtam, akkor inkább félreteszem. S megnézem, van-e más útja annak a zenei gondolatnak, amit kitaláltam. A kiindulópontok persze lehetnek ugyanazok, hogyha tudom, más lesz a kibontás. Viszonylag halkabb zenét szoktam írni, bizonyos nyugalom jellemző a műveimre, de azért ez nincs mindig így.
- *Mindazt, amit a zeneszerzésről tud, hogyan lehet átadni a növendékeknek?*
- Egyszer az egyik tanítványom megkérdezte, hogy hol lehet Európában a legjobban zeneszerzést tanulni, az volt a válaszem: a könyvtárban. Tanulmányoznunk kell elődeink jóval régebbi alkotásait és a legújabb zenét is., Az tud igazán tanítani egy fiataalt, aki látja mi hogyan működik a különböző zenei gondolkodásokban. A kérdés az, hogy mind e mellett a fiatal képes-e megtalálni a saját zenei nyelvét. A tehetséget nem lehet tanítani, de a tehetséges növendéket igen. Cage-dzsel, Reich-hel nincs vége a zenének, annak csak mi, a jelenkor komponistái vethetünk véget, ha tehetségtelenek vagyunk, ha nem vetünk fel olyan gondolatokat, amelyek elég érdekesek mások számára is.
- *S évről évre érkeznek a tehetséges zeneszerző növendékek?*
- Ez nagyon hullámzó. Az jó időszak, amikor néhány év alatt több kimagasló képességű fiatal jött, mert ők egymást is inspirálták. A tanár szerepe az egye-

temi tanításban más. Ha tőlem távol álló zenei világ jelenik meg a hallgató művében, akkor próbálom megérteni és azt figyelni, hogy a saját zenei nyelvének a szabályait betartja-e. Ha azonnal nem is értem meg, az nem jelenti azt, hogy nincs benne semmi olyan, amire érdemes felfigyelni. Éppen ezért nagyon izgalmas a tanári hivatás, amelyet még ma is nagyon élvezek.

- *S mi a helyzet a több mint három évtizedes múltra visszatekintő együttesével, a Componensemble-vel?*
- Akkor zenélünk együtt, ha akad felkérésünk. Sajnos az elmúlt időszak nagyon kedvezőtlen volt az együttesnek a pandémia, a lezárások miatt, korábban pedig az jelentett gondot, hogy nem nagyon találtunk kapcsolatot a koncertszervezőkhöz. Az együttest kiváló zenészek alkotják, akikkel nagyon jó dolgozni. Reméljük, ahogy elindul a hangversenyélet, lesznek ismét koncertjeink.
- *Komponál most is valamit?*
- Mindig van, amin dolgozom, s minden darab más és más. Most fejeztem be egykori tanárom, s talán a hozzám legközelebb álló, a kortárs magyar zeneszerzés egyik legnagyobb alakjának Jeney Zoltánnak tiszteletére írt vonósnégyesemet. A folyamatban levő munkákról csak akkor szeretek beszélni, hogyha az új mű már elkészült. Van ilyen most is...

Réfi Zsuzsanna

Serei Zsolt
(bartokzi-papa.hu)

II.

TIHANYI LÁSZLÓ SEREI ZSOLT LAUDÁCIÓJA

(Elhangzott az Artisjus az Év kamarazenei díj átadásán – 2003)

„Ha az a feladat jut nekünk, hogy dicsérjük egyik zeneszerzőtársunk művészetét, voltaképp igen könnyű dolgunk van. Nem kell mást tennünk, mint kiválasztanunk néhány jellegzetes, mindenki által könnyen azonosítható vonását, majd megkeresnünk a legjobb technikát arra, hogy ezeket pozitív előjellel lássuk el. A keveset író szerzőben az időigényes aprólékosságot és gondosságot, a termékenyen a pazarló fantázia nagyszerűségét dicsérhetjük.

Persze még sokkal könnyebb a dolgunk, ha szeretjük is az éppen szóban forgó szerzőt és alkotásait, mert ez hitelesítheti az előbb részletezett szellemi ujjgyakorlatot. Ha a sajátunktól markánsan eltérő személyiséget dicsőítünk, különösen hatásos, ha úgy tesszük, mintha irigyelnénk a miénktől különböző tulajdonságokat.

Az elmondottak ellenére reménykedem benne, hogy elhiszik neked, hogy őszintén szeretem és tisztetem a keveset író, aforisztikusan fogalmazó és a nyilvánosságot többnyire kerülő Serei Zsolt barátom zenéjét, és valódi értéknek gondolom lényegre törő fogalmazását, a zenei kidolgozás gondosságát műveiben. Továbbá őszintén irigylem csálhatatlan ízlését, a leírt hangok iránti mély művészi felelősségérzetét, és csodálom kiváló arányérzékét. Tagadhatatlanul nem irigylem viszont azért, hogy ennek a rendkívül értékes művészetnek aránytalanul kevés reflektorfény jut. Ezért külön öröm számomra, hogy most a mi kis világunk pislákoló fénye az ő egyik szép és ihletett kompozíciójára esett, és átveheti érte pályatársai elismerését jelképező díjat.”

III.

SEREI ZSOLT ÉLETÚTJÁNAK FONTOS ÁLLOMÁSAI

TANULMÁNYOK:

pápai Bartók Béla Zeneiskola (zongora, harsona)

Győri Zeneművészeti Szakközépiskola

zeneszerzés (tanára: Fekete Győr István), harsona (tanárai: Zilcz György és Nagy József)

Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola - zeneszerzés (tanára: Fekete Győr István)

1973–1978: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – zeneszerzés

tanárai Szervánszky Endre, Petrovics Emil; magántanítványként: Jeney Zoltán

1979–1983: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – karmesterképző

tanárai: Kórodi András, Lukács Ervin; magántanítványként: Simon Albert

OKTATÓI TEVÉKENYSÉG:

1977–1979: a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola - szolfézs és zeneelmélet tanára, 1986: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, egyetemi docense - zeneszerzés tanszék, tanított tantárgyak: zeneszerzés-főtárgy, vokális ellenpont, XX. sz-i kompozíciós gyakorlat, klasszikus kompozíciós gyakorlat, kortárszene, hangszerelés, karmesteri gyakorlat

FONTOSABB KONCERTEK, ZENEKARI TAGSÁG:

1978-tól az Új Zenei Stúdió tagja, az együttes hangversenyein hangszeres előadóként, karmesterként és zeneszerzőként is részt vesz.

1989-ben megalapítja a Componensemble hangszeres együttest, mely mára a kortárszene-játszás egyik legjelentősebb magyarországi bázisa lett. A Componensemble mutatta be Budapesten többek között Pierre Boulez Eclat / Multiples, Kurtág György What is the word, Morton Feldman For Samuel Beckett, Routine investigation, For Frank O'Hara című műveit. Az együttes repertoárján a 20. századi klasszikusok, valamint Berio, Boulez, Xenakis és mások kamaraművei mellett elsősorban magyar kortárszene szerepel.

Serei Zsolt a Componensemble élén számos lemez-, rádió- és TV-felvételt készített Bánkóvi Gyula, Csapó Gyula, Decsényi János, Dubrovay László, Dukay Barnabás, Jeney Zoltán, Kalmár László, Kurtág György, Sári József, Sárosi László, Soproni József, Szöllősy András, Tihanyi László, Vidovszky László és mások kompozícióiból. Együttesével több alkalommal vendégszerepelt külföldön, és fellépett több külföldi fesztiválon (Zágrábi Biennálé, Varsói Ősz, Melos Fesztivál stb.)

CSABA KLENYÁN Plays Wetli Máttyás Double Concerto II mvmntlive Klenyán Csaba,Szücs Péter clarinet,ZAK Ensemble, Serei Zsolt conductor wma (7:50)

Wetli Máttyás: Kettősverseny klarinétra II. tétel

Klenyán Csaba és Szücs Péter (klarinét), és az LFZE hallgatóiból álló együttes, vezényel
Serei Zsolt

Serei Zsolt (1:25)

Zsolt Serei -I look up, just light (Nézek fel, csak fények) - NO.6
For Zoltán Jeney's 50th Birthday (Jeney Zoltán 50. születésnapjára)

1982-ben Brüsszelben a Rege, 1986-ban Budapesten a Calyx című műve hangzott el az ISCM fesztiválon.

1991-ben a holland Nieuw Ensemble élén Pierre Boulez *Le marteau sans maître* és *Dérive* című műveit vezényelte.

A Componensemble-t és Serei Zsoltot a magyarországi Artisjus több alkalommal tüntette ki az új magyar zene kiváló előadásaiért.

1999-ben a budapesti Őszi Fesztiválon a Bárka Színházban mutatták be a Budapesti Kamaraopera felkérésére Örkény István novellái nyomán komponált *Egypercesek* című kamaraoperáját.

Több szerzői estje volt 1989 – Régi Zeneakadémia, 1993 – Kolozsvár (Magyar Színház), 1999 – Budapest (Kodály Intézet), 2004 – MTA Székház, 2016 – BMC, 2019 – Zeneakadémia.

(Forrás: lfze.hu)

IV.

METSZET '96

FÖLDES IMRE BESZÉLGETÉSEI MAGYAR ZENESZERZŐKKEL A FÉSZEK MŰVÉSZKLUBBAN (6.)¹

Serei Zsolt: Hét perc húsz évre²

Földes Imre

Serei Zsolt

Földes Imre: Zeneművek gyakran viselnek talányos címet. A Hét perc húsz évre is ezek közül való. A „hét perc” — feltehetően — az időtartamra vonatkozik, de a folytatás magyarázatra szorul. Talán nem szabad a darabot egyvégtében meghallgatnunk — csak húsz évre elosztva?

Serei Zsolt: Mindenesetre bízom benne, hogy a hét percet nem húsz évnek érzi a publikum... Az Új Zenei Stúdió 1990-ben volt húsz éves, és ebből az alkalomból koncertet rendeztünk szilveszterkor, este hattól hajnali négyig, non stop — pezsgővel természetesen. Erre a jubileumra utal a cím.

A „hét perc” értelmezése kicsit komplikáltabb. A darab olyan hétperces szólomokra épül, amelyeket a muzsikások nem egyszerre kezdenek játszani. Eltarthat ezért hét és fél – nyolc percig is.

F. I.: Kánon?

S. Zs.: Nem pontosan. Mindenki kap egy oldalnyi kottát, és kap hozzá egy oldalnyi eligazítást.

¹ Az interjú első megjelenése: *PARLANDO* 2005/6.

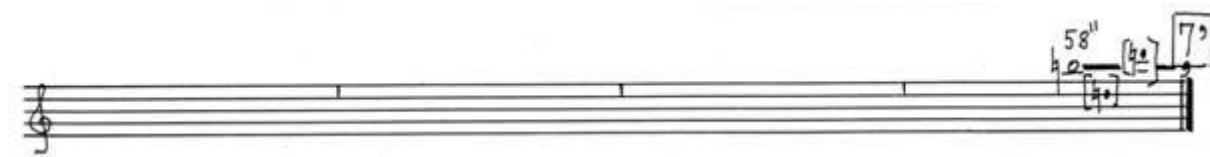
² A *Hét perc húsz évre* - kamarazenekarra megtalálható Serei Zsolt szerzői lemezén: BMC Records CD 073

Mindenekelőtt el kell dönteni, hogy ki legyen az, aki elkezd játszani. Ez után, sorban, mindig az következik, akinek az óráján a másodpercmutató a tizenketteshez érkezik.

F. I.: Ezek szerint építész a véletlenre.

S. Zs.: Igen. Mivel az órák nem járnak egyszerre — még Svájcban sem! —, a kezdések közötti távolság hol kisebb, hol nagyobb lesz. Volt már példa arra, hogy egymásra torlódtak a belépések, de arra is, hogy nagyon szétszóródtak.

F. I.: A befejezés sem lesz sohasem egyforma.

S. Zs.: Kicsi a valószínűsége. Van, aki előbb, van, aki később fejezi be a játékát, de az is előfordult, hogy majdnem mindenki együtt érkezett a célba.

F. I.: Lehet, hogy az lenne az igazi, ha a muzsikuskok nem hoznának magukkal órát...

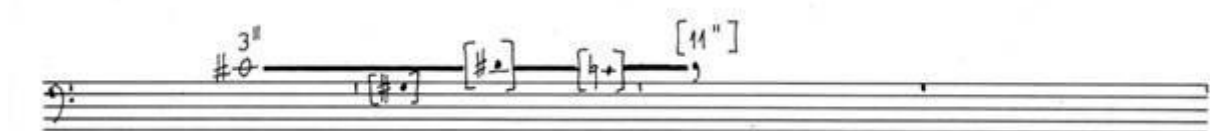
S. Zs.: Nevetni fogsz! Egy alkalommal, mikor én is közreműködtem az előadásban, kint ültem már a pódiumon és szépen előkészítettem a kottámat, kiraktam volna az órát, de kisült, hogy bennmaradt az öltözőben. Ilyenkor az ember igyekszik feltalálni magát, elképzei, és számolja magában a másodperceket.

F. I.: Sikerült?

S. Zs.: Igen, de nem minden feszültség nélkül. Senki másnak nem kívánom!

F. I.: Minden muzsikusk ugyanazt a kottát kapja?

S. Zs.: Nem. Mindenki más, de sok mindenben hasonló kottát kap a kezébe. Hosszú, fekete vonallal van jelölve egy-egy hang, amit én főhangnak nevezek. Ehhez a hanghoz ki-ki hozzákombinál egy dallamot azokból a hangokból, amelyeket a főhangok alá, zárójelek közé tettem. Ez utóbbiak közül nem kell okvetlenül mindegyiket felhasználni, ám joga van a főhangra akár többször is visszatérni.

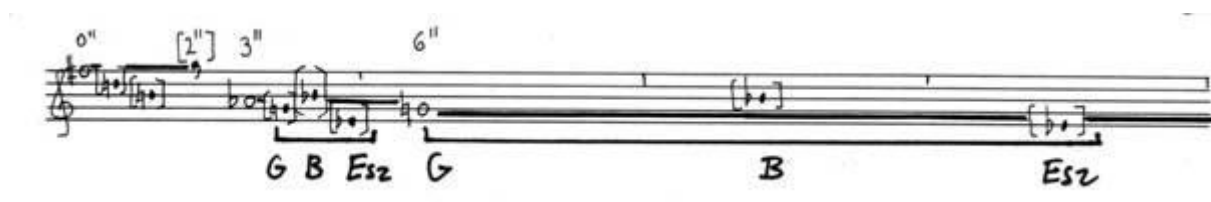
F. I.: Az indiai klasszikus zenében is mód van a kiválasztott hangsor hangjait díszítő hangokkal bővíteni, de csak olyanokkal, amelyek illenek a hangsorhoz, más

hangok viszont kerülendő, mert nem illenek a hangsorhoz, nem illenek a napszakhoz, az évszakhoz, az alkalomhoz. De nem kell messze mennünk! Régi magyar dallamainkban, olykor az újabbakban is, igencsak gazdag melizmák ékesítik a főhangokat. Tekinthetjük-e a zárójelbe tett hangokat, amelyeknek csak a hangkészletét adtad meg, díszítéseknek, ornamentikának?

S. Zs.: Igen. Itt is – ott is az improvizáció és a kötöttség határán járunk.

F. I.: Miszerint választottad ki a zárójelbe tett hangokat? Miért csak azokból lehet építkezni?

S. Zs.: Hogy miért pont azokat, és miért nem más hangokat írtam, hosszú lenne elmondani, de a hangok — kisebb vagy nagyobb csoportokban — mindig azonos sorrendben következnek.

Talán nem áll messze a valóságtól (bár ez aligha tudatosul bennünk), a születő dallamfordulatok emlékeztethetnek a klasszikus értelemben vett motívumokra. A pontosan megkomponált variánsok helyett azonban itt a muzsikus dönti el az adott pillanatban, hogy milyen kombináció lenne kedves a számára.

F. I.: Sejttem a válaszat, mégis megkérdem: miért nem rögzítet le az elképzeléseidet egészen pontosan?

S. Zs.: Mert akkor ugyanúgy szólalna meg mindig minden.

F. I.: Mi az, ami fix, ami állandó?

S. Zs.: A szerkezet, a váz. Ez ölt koncertenként más és más formát.

F. I.: Mi a váz?

S. Zs.: Egytől húsz másodpercig tartó húsz különböző hosszúságú főhang, és egytől húsz másodpercig tartó húsz különböző hosszúságú szünet van minden szólamban — véletlenszerű egymásutánban. Megjegyzem: a hangok és a szünetek hosszúsága összesen éppen hét perc!

F. I.: Hány előadóra van tehát szükség?

S. Zs.: Tizenkettőre, de játszhatják akár hatan is. Ennél ne legyenek kevesebben, mert akkor nagyon elszakadnak egymástól.

F. I.: Ha tizenkét különböző kottapapír van, akkor ilyen esetben hat parlagon marad?

S. Zs.: Igen. Minél többen játszanak, annál jobb, de a hatot érzem minimumnak.

F. I.: Nem furcsa? Elhagyni a sorok felét? Ezt egy klasszikus-romantikus szimfóniával nem lehetne megtenni.

S. Zs.: Hallottam én már trombiták nélkül Haydn szimfóniát.

F. I.: Jó, jó, de az nem ugyanaz. Más az, ha a trombitákat — ilyen vagy olyan oknál fogva — elhagyják a hegedűk mellől, mint ha önálló szólamok maradnak el — nálad.

S. Zs.: Azt én is nehezményezném, ha egy műből, ahol pontosan le van írva a játszanivaló, kihagynának hangokat.

F. I.: Kiegészítésekre tudok példát. Perotinus például elődjének, Leoninusnak tételeit toldotta meg egy-egy szólammal. Ha jól emlékszem, Janequin chanson-jához, A csatához Verdelot írt ötödik sort.

S. Zs.: Szemlélet kérdése az egész. Vedd úgy, hogy a hatszólamú darabom akár tizenkettőre is bővíthető!

F. I.: Ügyes! De várj csak! A „fogyasztás” sem unikum. Ha egy régi szerző átíratot készített kisebb apparátusra — és ez gyakran megtörtént —, a szólamok számát csökkentenie kellett. No! Elképzelhető, hogy a módszered nem is olyan nagyon különbözik a régi mesterekétől.

S. Zs.: Látod?!

F. I.: Hogy miért éppen hat, hét, vagy nyolc muzsikusszáma számára készült egy kompozíció, aligha érdemes firtatni. Ám az, amit mondtál, hogy az az ideális, ha tizenketten játsszák a kompozíciót, azt a gyanút kelti, mintha a dodekafónia bujkálna a háttérben.

S. Zs.: Az Új Zenei Stúdióban tizenkét zeneszerző, előadó, zenetudós dolgozott aktívan, illetve hosszabb ideig. Név szerint: Simon Albert, Jeney Zoltán, Vidovszky László, Sárosi László, Kocsis Zoltán, Eötvös Péter, Kurtág György, az ifjabb Kurtág György, Wilhelm András, Dukay Barnabás, Csapó Gyula és jómagam. Az egyes stímmek élére az ő nevüket írtam dedikációként.

Azért a dodekafóniához is van némi köze. A tizenkét szólam tizenkét különböző regiszterben van elhelyezve: a kvintkör szerint öthangnyira követik egymást, egy darabig kvintenként fölfelé, majd utána kvarttonként lefelé, így mind a tizenkét hangot érintve.

F. I.: Miért fordulnak vissza?

S. Zs.: Ha még tovább emelkedtek volna kvintenként, túl nagy lett volna az ambitus.

F. I.: A személyekre szabta a játszani valót, netán érdemes itt-ott portrényomokat keresni?

S. Zs.: Vicc tárgya is volt, kritikákban is olvastam már, hogy egyesek stílusjegyeket véltek felismerni a sorok mögött, de hát nagyon szomorú hírt kell közölnöm: nincs sehol semmilyen stílusjegy, pedig a zeneszerzők esetében ez megvalósítható lett volna.

F. I.: Kár! Képzeld el, hogy milyen hálás lenne az utókor, ha a te művedből lehetne kiolvasni a kortársaid habitusát: hol vehemensebben jönnének egymás után a hangok, más esetben egy szófukar zeneszerző több szünetet kapna...

S. Zs.: Kérlek, ha van rá érdeklődés, kidolgozhatok egy ilyen verziót, de azt meg kell mondanom, hogy Wilhelm András vagy Simon Albert szólamával komoly gondjaim lennének.

F. I.: Hallásunkkal követve a zenei eseményeket, érdemes-e hagyományos formát keresnünk?

S. Zs.: Nem.

F. I.: De azért, ugye, van-e a mű egészének valamilyen iránya?

S. Zs.: Minden előadáson kialakul valamilyen irány, de mindegyiken másféle.

F. I.: Ezek szerint a csúcspontok is ide-oda vándorolnak. Ha van egyáltalában csúcspont...

S. Zs.: Nincsen, nincsenek. A beethoveni csúcspontoknak hangnemi, hangnemtéri okai is voltak, összefüggnek a tonalitással, a funkciókkal, modulációkkal. Nálam a hangok nem a tonika–domináns–szubdomináns és ezek elágazásai jegyében születtek. Úgy érzem, anakronisztikus lenne, ha a kulminációs pontokra törő, régi gyakorlattal élnék. A csúcspont egyirányúvá tenné a kompozíciót. Számomra az az érdekes, ha többfelé mozdulhat el a zenei anyag.

F. I.: Volt már, hogy a kivitel csalódást okozott neked?

S. Zs.: Nagyon nagy meglepetés, olyan kombináció, amely megváltoztatta volna az egészről alkotott képet, soha nem ért.

F. I.: Vannak-e dinamikai követelményeid?

S. Zs.: A hangerőt a muzsikuskok bátran változtathatják, de nem szélsőségesen. Egymásra hatva elindítanak folyamatokat: fölerősödnek, elhalkulnak, sokszor aszerint, hogy éppen akkor kevesebben vagy többen játszanak.

F. I.: Megszabtál valamilyen ülésrendet?

S. Zs.: Az előadás akkor ideális, ha minél tágasabb tér áll rendelkezésre, ahol az előadók távolabb vannak egymástól. Ebben az esetben ugyanis sétálhatnak is közben.

F. I.: A muzsikuskok?

S. Zs.: Nem! A közönség. Zeneileg akkor sincsenek félreinformálva, ha nem sétálnak, illetve, ha a játékosok egymás mellett foglalnak helyet, jóllehet, ha szétültetjük őket, fokozható a zene térbeli élménye.

F. I.: Nemcsak erre a művedre gondolva: meg tudod fogalmazni, hogy mi jellemző a zenédre?

S. Zs.: Külső szemlélő valószínűleg könnyebben tudna erre válaszolni. Egy biztos: soha nem ültem le komponálni azzal az elhatározással, hogy mi *ne* legyen a zenémben. Ami engem igazán érdekel: meglátni egy zenei gondolatnak, egy csírának a lehetőségeit, megtalálni azt a pontot, amikor egy ötlet „megmozdul” és darabbá érik. Jószerével a darab „írja magát”, és ilyenkor nekem az a szerep jut, hogy jó mederben tartsam a folyamatokat. Számomra ez a legizgalmasabb feladat. Hadd tegyem hozzá: törekszem — és ez néha, talán, sikerül is — külső megjelenésében, formájában nagyon különböző darabokat írni, ezért, ugye, érthető, hogy miért nem tudom a zenémre jellemző tulajdonságokat egyértelműen meghatározni.

F. I.: Jól érzékelem, hogy a könnyörtelen 2/4-ek, 3/4-ek, 4/4-ek távol állnak tőled? Nem kétséges, hogy a beszéd kötetlenségéhez hasonlatos zenék sokaságát ismerjük, mégis, mintha manapság az emberek jobban igényelnének ritmikai fogódzókat. Nem kell tartanunk attól, hogy a közönség elfordul az ilyenfajta — jobb szó híján így mondanám: lebegő — zeneművektől? Nem félsz attól, hogy egyszer odakiáltják neked: Uram, hol van már egy anapesztus?

S. Zs.: Ha nagyobb dózist kap a hallgató ametrikus zenékből, ez megeshet, de a hangversenyrendezők gondoskodnak arról, hogy ne így legyen. Egyébként a metrikus zenéből is elege lehet. Mikor Steve Reich először Magyarországon járt és két napon keresztül mutatta be a műveit, egy idő után, bizony, akármennyire élvezetes volt hallgatni, sok volt az állandó pulzációból.

F. I.: Aki a pódiumra kiül, azt szereti, ha olyan játszanivalót kap, ami közben kikacsinthat a kedvesére, majd a koncert szünetében vagy a végén odamehet hozzá és rákérdezhet: hallottál engem?, mit szólsz hozzám?, ugye szépen fújtam?

S. Zs.: A darabomhoz fűzött útmutató nem tiltja a kikacsintást!

F. I.: Helyes! Persze kérdés, hogy a „Hét perc...” -ből kihallja-e a kedves a kedvest?

S. Zs.: Ha tizenketten játszanak, akkor is tisztán kihallható mindenki. Igaz, hogy nem határoztam meg konkrétan a hangszereket, de azt kérem, hogy egy adott előadás során ugyanabból a hangszerből ne legyen kettő.

F. I.: És mit tapasztaltál akkor, amikor a zenész nem kap szólisztikus feladatokat, nem tündökölhet?

S. Zs.: Az előadóművész nem csak a virtuóz csillogást keresi, nem csak muto-
gatni akarja magát. Ha mindössze annyit mondok neki, hogy „játssz pianót”,
vagy azt, hogy „ezt a hangot ennyi és ennyi értékig tartsd ki”, rendkívül kedvet-
lenné válik, de ha ráérez arra, hogy mi a feladata — bármilyen stílusról is van
szó —, azonnal partner lesz.

Feladat érzékenyen követni, hogyan lesz valaki — egyik pillanatról a másikra —
szólistából tuttista, tuttistából szólista, szembenézni az intonációval, hogy tudni-
illik valaki *Desz* hangja különbözni fog a másik *Cisz* hangjától, és így tovább, és
így tovább. Nem könnyű a váratlan helyzeteknek megfelelni. Ha az előadó oda-
adóan vesz részt a produkcióban, nagyobb a valószínűsége a közönség pozitív
reakciójának.

*F. I.: Milyen színvonalon tudják teljesíteni a kéréseidet, amelyekkel a zenészek
többsége nem találkozhatott a tanulmányaik alatt?*

S. Zs.: Szerintem az igazi művész a legváratlanabb feladatokat is meg tudja ol-
dani. Volt tapasztalatom a Rádiózenekarral is, akik már közel se játszanak annyi
új zenét, mint régebben, de még mindig többet, mint más zenekarok. Mikor
meglátták a darabom kottáját, megrémültek. Ahogy azonban elkezdtünk dolgoz-
ni rajta, elkezdtük hallgatgatni, hogy minek kell szólni, hogyan kéne szólni, hát,
ha nem is sikerült mindenkit meggyőzőnöm vagy aktívvá tennem, úgy éreztem,
hogy a többséget érdekelní kezdték a tennivalók. Az első rémület után minden jó
irányba fordult. Bizony nem mindig könnyű olyan eszközt előhúzni a tarso-
lyunkból, amellyel meggyőzhetjük a zenekart, hogy érdemes ezt a munkát csi-
nálni.

*F. I.: Említetted, hogy a kottaoldal mellé adsz egy másik lapot, amolyan kiokosí-
tót. Elolvassa mindenki a kéréseidet?*

S. Zs.: Hát volt már példa rá, hogy nem olvasták el rendesen, pedig itt a szöveg a
kotta szerves része. Ha ezt nem veszik figyelembe, akkor más darab fog meg-
szólalni, és nem az, amit elképzeltem.

*F. I.: Az ősbemutatót, gondolom, az együttesed — a Componensemble — élén te
dirigáltad?*

S. Zs.: Nem. Valamilyen hangverseny-rendezési probléma miatt Tihanyi László
együttese, az Intermoduláció Kamaraegyüttes mutatta be. Azóta is többször el-
játszották. Mi is sokszor előadtuk. Pár évvel ezelőtt a BMC lemezkiadó (más
műveimmal együtt) CD-n is megjelentette.

*F. I.: A bemutató előtt vagy után fogalmaztad meg az előadóknak szánt utasítá-
saidat?*

S. Zs.: Természetesen előtte.

F. I.: És utóbb már nem kellett rajta változtatni?

S. Zs.: De igen. Kellett néhány mondatot hozzáírni, amire addig nem gondoltam, illetve pontosítani azt, ami esetleg félreérthető volt.

F. I.: Egyes kompozíciókhoz egész füzetet mellékelnek szerzők...

S. Zs.: Az én kívánságaim, a toldásokkal együtt is, kiférnek egy oldalra.

V.

„**Serei** szigorú önkritikával, aprólékos műgonddal írja műveit, ebből következően nem tartozik a túlságosan termékeny alkotók közé. Bár az utóbbi években érdeklődése a színpadi zene felé is fordult, eddigi életművének jelentős része hangszeres és vokális kamara-, illetve szóló kompozíció. Partitúráit a finom hangzás, a hangszínek árnyaltsága és a hangulatok gazdagsága jellemzi, és előszeretettel használ aforisztikus tömörségű kis formákat, melyekben nagy szerepe van a tematikus-motivikus szerkesztés logikájának és az adott mű hangrendszerében létrehozott egyensúlynak.”

(Szitha Tünde)

VI.

HOLLÓS MÁTÉ MŰVEK BONTAKOZÓBAN³ Serei Zsolt: Egypercesek

- *Felkaptam a fejem, amikor azt hallottam: Serei Zsolt operát ír.*
- Kamaraoperát, amelynek alcíme: *Öt színpadi tétel Örkény István Egyperces novellái alapján*. Címe pedig: *Egypercesek*. 1993-ban, kolozsvári szerzői estem alkalmával *Demény Attila* biztatott színpadi mű írására. Elhatározta, felkér néhány zeneszerzőt, vigyék zenés színpadra Örkény négy-öt egypercesét. Végül nem szerveződött meg a csapat. A Budapesti Kamaraopera azonban megkérésre: volna-e pódiumukra szánható darabom. Ez frissítette fel ötletemet, s most a Budapesti Őszi Fesztivál a Bárka színpadán mutatja be a művet.
- *Mit kellett tenned ezekkel az írásokkal, hogy színpadi tételekké formáld őket? Hiszen a novellák statikusak és oly szűkszavúak, hogy színpadra alkalmazásuk*

³ Muzsika 1999. november, 42. évfolyam, 11. szám, 40. oldal

alighanem egy librettista jelentős beavatkozását igényli.

- Mindezzel én is számot vetettem. Így azzal is, hogy egy újsághírral, apróhirdetéssel, abszurd sztorival nehéz lett volna mit kezdenem. Az általam választott öt novellában az a közös, hogy mindnek van egy kiaknázható háttérsíkja. Az első Az otthon, amelyben az anya odaviszi lányát a láger szögesdrótjához, s mutatja: az ott látható vonat nemsokára hazaviszi őket. A kislánynak azonban az otthon szó semmit sem jelent. Ez a novella a maga párbeszédes szerkezete révén, egy bevezető zenéhez kapcsolódva mintegy nyitánya lehet az operának. Hosszabb zárótételt ad ki két írás. Az egyik a Sójának beillő szózat egy ismeretlen rendeltetésű vasdarabhoz, mely a történelem viharain keresztül szép csöndben meglapult egy limlommal tele ládikóban, mert se nagyapámnak, se apámnak, se nekem nem volt merszünk szemétre dobni, és az utánam jövőnek se lesz című, mely mindössze ennyi: „Túlélsz, pöcök.” A másik a Sír című képvers: „Ne félj az elalvástól, mert amire sokszor oly elborzadva gondolsz, nem más, mint álmaid elcsöndesült örökkévalósága és új sejtszövetbe épülése tested egykor volt molekuláinak”. Ez utóbbi mintegy feloldja a „Túlélsz, pöcök” mondat drámáját. Közben pedig két tétel áll. A Halhatatlanság egy magasban repülő sasról szól, melytől félnek a mező állatai, s nem veszik észre, hogy megállt a szíve, már csupán a szél lebegteti, míg csak el nem áll. Az Emlékkönyvbe pedig párbeszéd, mely arról szól, hogy nincs két egyforma ember a világon, még ha azonos is a nevük. Nagyon érdekel, hogyan zenésítik meg különböző zeneszerzők ugyanazokat az egyperceseket, ha Demény felhívását végül többen is elfogadják. De ebből az ötből bennem addig is összeállt egy egész, amely mások esetleges majdani kompozícióival együtt, és persze azoktól függetlenül is előadható.

- Úgy találom, Örkeny egypercesei vokális ciklussá formálhatók, de líraiak. Mit tettél annak érdekében, hogy drámaként kerüljenek színpadra?

- Épp ezért óvakodtam (kamara)operának nevezni a darabot. De bennem drámaként jelennek meg ezek az egypercesek. Mindhez mozgás járul. Például a nyitótételben az anya és lánya távolból indulnak, s szövegüket éppen akkor mondják el, mikor már a színpad előterébe kerültek. Amikor a szöveg hagyományos recitativókhoz hasonlít, szinte nem is volna érdekes scenírozás nélkül. A második történetnek a passiók evangélistájához hasonló, tenor által előadott elbeszélése közben balettet látunk, s különböző figurákat kivetítve. Meg lehet hallgatni színpad nélkül, de akkor elveszíti jelentőségét a barokkos stílusjáték. Az emlékkönyv-tételben megint párbeszédet hallunk, a mozgás

ennek utórezgést ad. A negyedik tétel majdhogynem kultikus tánc: mindenki meghal, s marad a pöcök. Mozgásszínháznak is nevezhetjük a produkciót. Noha nem tartom lehetetlennek a mű koncerten történő megszólaltatását sem, pillanatnyilag úgy érzem, nincs értelme mozgás, színpad nélkül.

- Milyen hosszú az öt tétel?

- Negyvenegynéhány perc.

- *Akkor sokat kellett hozzátenned. Hosszú hangszeres közjátékokat írtál? Szorosan belekomponáltad a mozgást? Hangfelvételen megállja helyét a darab?*

- Azok az operák, amelyeket szeretek, a színpadon sokkal jobban hatnak, Mozarttól Pucciniig - még a Kékszakállú is.

- *De Mozart és a Kékszakállú hallgatva is érvényesül. Sőt lehet olyan érzésünk: szerencsés, ha valaki olykor inkább meghallgat egy operát, s nem a rendezők által „megrágva” kapja a mesét. Ilyen értelemben egyperceseid tudják nélkülözni*

a

színpadot?

- Elképzelhetetlen, hogy egy operaszerző ne gondoljon a színpadra. A szcena más síkot ad a zenének. Mozartban alkalmasint föl sem vetődhetett, hogy ne színpadon szólaljon meg az operája.

- *A „Túlélsz, pöcök” szöveg például úgy hangzik el, hogy előtte néhány percig valami történik zenében és mozgásban?*

- Igen. Egy alaktalan tömeg mindent túlharsog, a zene alig, szinte nem is hallható. Amikor kiegyenlítődik a hangzás, megjelenik egy hangtalan alak, aki méltóságteljes léptekkel beviszi párnán a pöcköt, mint kitüntetések szoktak, és szeretárasan leteszi. Az emberek skandálni kezdik a szöveget.

- *Ezt a cselekményt te találtad ki, vagy dramaturggal működtél együtt?*

- Addig el sem kezdtem a zenei munkát, amíg a színpadot nem képzeltem el. A formaszerkezet egyébként szimfóniaszerű: egy felvezető nyitótétel után lassú következik (tenorszólóval), a harmadik mintegy scherzo, az utolsó két tétel pedig egymást attacca követve, fináléként hat.

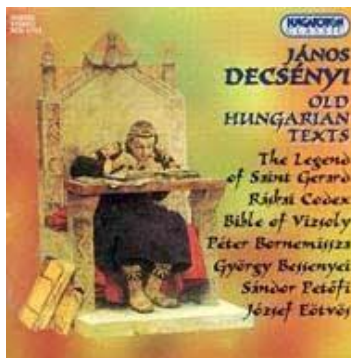
- *Hogyan épül föl az előadóapparátus?*

- *Az otthon kamaraegyüttesre íródott, az anya szoprán, a lánya gyerekszereplő. A második tétel balett árnyjátékokkal, a harmadik két különböző árnyalatú, magas hangú énekest kíván, akikhez 6 női énekes csatlakozik a tétel végén. Ebben mindössze 2 hangszeres játszik - ők is azonos hangot, de mindig másféleképpen. A negyedik 12 tagú kamarakórus hangszeres együttesel. A zárótétel instrumentális, s a végén szólal meg a kórus. A rendezés feladatát magam vállaltam.*

VII.

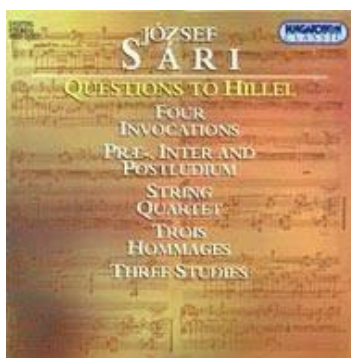
BEPILLANTÁS SEREI ZSOLT KARMESTERI ÉS ZENESZERZŐI MUNKÁSSÁGÁBA

1995: Hommage – Magyar Rádió

1997: Decsényi János: Régi magyar szövegek)

Jelenetek szopránhangra, basszushangra és kamaraegyüttesre. Rajeczky Benjamin emlékére Csengery Adrienne (szoprán), Fried Péter (basszus), Eckhardt Gábor, Hargitai Imre (zongora I, II), Componensemble, vezényel: Serei Zsolt
(Hungaroton, (HCD 31713)

[Questions to Hillel](#) (9:18)

1999: Sári József: Kérdések Hillélhez
Componensembe, vezényel: Serei Zsolt
(Hungaroton HCD 31857)

2001: John Cage: Harminc darab öt zenekarra – Hungaroton HCD 12

El silencio (16:09)

Lukin Zsuzsanna (ének, Componensemble , vezényel Serei Zsolt

Self-quotations No. 1 (2:41)

Jeney Zoltán: Önidézetek (1991)

Componensemble, vezényel: Serei Zsolt
(Hungaroton HCD 3205)

2002: Kurtág, Szöllőssy, Sáy, Serei, Sári, Gyöngyössy Zoltán művei

Partita (8:50)

Parallel Lines That Meet Before Infinity: I. Maestoso, molto espressivo (8:16)

Serenade (18:33)

Parallel Lines That Meet Before Infinity: I. Maestoso, molto espressivo

L'ombre sur les structures pliées (Hommage a Pierre Boulez) (16:03)

Parallel Lines That Meet Before Infinity: II. Allegro (4:20)

Gyöngyössy Zoltán (fuvola), Budapest Chamber Symphony, vezényel: Serei Zsolt
(© 2002 BMC Records)

2004: Ütőhangszeres kompozíciók - Hungaroton HCD 3217

1998: Kortárs liturgikus magyar zene
Serei Zsolt: Tota pulchra es
(Hungaroton, HCD 31770)

2001 Szálkák - Vékony Ildikó (cimbalom)
(Kurtág, Vidovszky, Kondor, Sály, **Serei**, Jeney művei)
(BMC Records, BMC CD 046) (2001)

2001: Vesperás tételek – férfikarra
(BMC Records, BMC CD 211)

2002: Serei Zsolt: I look up, just light (Nézek fel, csak fény...)

L'ombre sur les structures pliées (Hommage a Pierre Boulez) (16:14)

Album Leaves: No. 1. Introduction (1:04)

Album Leaves: No. 1. Introduction (0:40)

Album Leaves: No. 1. Introduction (1:37)

Album Leaves: No. 1. Introduction (1:39)

Album Leaves: No. 4 For László Sáy's 50th Birthday (2:29)

Album Leaves: No. 4 For László Sáy's 50th Birthday (1:53)

Serenade (18:33)

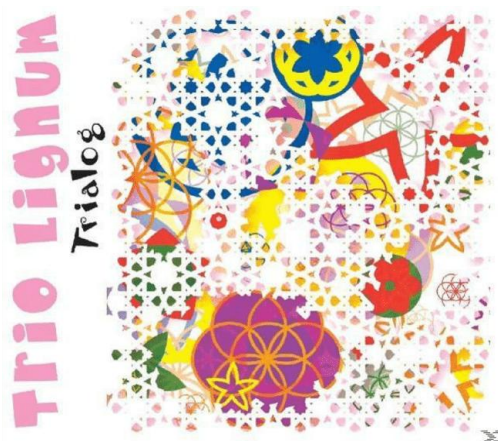
Serenade (0:54)

Album Leaves: No. 5 For Barnabás Dukay's 40th Birthday (0:51)

Album Leaves: No. 3 For András Wilhelm's 40th Birthday (1:14)

Three Chinese Quatrains: I. Quiet Night (2:56)

Componensemble, Csalog Gábor (zongora), vez.: Serei Zsolt
(© 2002 BMC Records)

Serei: Dream Drawings – Trio Lignum - BMC Records, BMC CD 12

VIII.

MAJDNEM TELJES MŰJEGYZÉK

1976: Vélt találkozás - preparált zongorára

Kurtág György 60. születésnapjára

Albumlap No. 2

Tranquillo, cantabile
colla parte

p

colla parte

p

molto lunga

ppp

p

* lásd előlapon utasítások
see Performance Notes

Z. 14 884

Copyright 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 3492, 3493, 3494, 3495, 3496, 3497, 3498, 3499, 3500, 3501, 3502, 3503, 3504, 3505, 3506, 3507, 3508, 3509, 3510, 3511, 3512, 3513, 3514, 3515, 3516, 3517, 3518, 3519, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535, 3536, 3537, 3538, 3539, 3540, 3541, 3542, 3543, 3544, 3545, 3546, 3547, 3548, 3549, 3550, 3551, 3552, 3553, 3554, 3555, 3556, 3557, 3558, 3559, 3560, 3561, 3562, 3563, 3564, 3565, 3566, 3567, 3568, 3569, 3570, 3571, 3572, 3573, 3574, 3575, 3576, 3577, 3578, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583, 3584, 3585, 3586, 3587, 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3595, 3596, 3597, 3598, 3599, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3608, 3609, 3610, 3611, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3621, 3622, 3623, 3624, 3625, 3626, 3627, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642, 3643, 3644, 3645, 3646, 3647, 3648, 3649, 3650, 3651, 3652, 3653, 3654, 3655, 3656, 3657, 3658, 3659, 3660, 3661, 3662, 3663, 3664, 3665, 3666, 3667, 3668, 3669, 3670, 3671, 3672, 3673, 3674, 3675, 3676, 3677, 3678, 3679, 3680, 3681, 3682, 3683, 3684, 3685, 3686, 3687, 3688, 3689, 3690, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695, 3696, 3697, 3698, 3699, 3700, 3701, 3702, 3703, 3704, 3705, 3706, 3707, 3708, 3709, 3710, 3711, 3712, 3713, 3714, 3715, 3716, 3717, 3718, 3719, 3720, 3721, 3722, 3723, 3724, 3725, 3726, 3727, 3728, 3729, 3730, 3731, 3732, 3733, 3734, 3735, 3736, 3737, 3738, 3739, 3740, 3741, 3742, 3743, 3744, 3745, 3746, 3747, 3748, 3749, 3750, 3751, 3752, 3753, 3754, 3755, 3756, 3757, 3758, 3759, 3760, 3761, 3762, 3763, 3764, 3765, 3766, 3767, 3768, 3769, 3770, 3771, 3772, 3773, 3774, 3775, 3776, 3777, 3778, 3779, 3780, 3781, 3782, 3783, 3784, 3785, 3786, 3787, 3788, 3789, 3790, 3791, 3792, 3793, 3794, 3795, 3796, 3797, 3798, 3799, 3800, 3801, 3802, 3803, 3804, 3805, 3806, 3807, 3808, 3809, 3810, 3811, 3812, 3813, 3814, 3815, 3816, 3817, 3818, 3819, 3820, 3821, 3822, 3823, 3824, 3825, 3826, 3827, 3828, 3829, 3830, 3831, 3832, 3833, 3834, 3835, 3836, 3837, 3838, 3839, 3840, 3841, 3842, 3843, 3844, 3845, 3846, 3847, 3848, 3849, 3850, 3851, 3852, 3853, 3854, 3855, 3856, 3857, 3858, 3859, 3860, 3861, 3862, 3863, 3864, 3865, 3866, 3867, 3868, 3869, 3870, 3871, 3872, 3873, 3874, 3875, 3876, 3877, 3878, 3879, 3880, 3881, 3882, 3883, 3884, 3885, 3886, 3887, 3888, 3889, 3890, 3891, 3892, 3893, 3894, 3895, 3896, 3897, 3898, 3899, 3900, 3901, 3902, 3903, 3904, 3905, 3906, 3907,

kell zárni. A sorozat alapötletének előképei közt éppúgy kereshetjük a 19. századi zongorairodalom laza albumlap-sorozatait (Schumann, Mendelssohn, Liszt műveit), mint Kurtág György Játékok című zongoradarab-ciklusát.

1989 Albumlapok és közjátékok – zongorára

[Zsolt Serei: Album Leaf No. 2 for György Kurtág's 60th birthday \(1:37\)](#)

Zsolt Serei: Album Leaf No. 2 for György Kurtág's 60th birthday (1983-85) Gusztáv Fenyő – piano

2004: Álomrajzok – kamarazene

2009: Als Leiter zu Land und See – fuvola, klarinét és cintányér

2006: Boldogságot dallá – mezzoszoprán, orgona

1984: Calyx - zenekari mű

1981: Cents fois le jour - szólóhangra, kamaraegyüttesre

2013: Clar-x - 5 klarinéttra és hárfára

1999: Egypercesek – kamaraopera

2017: Epitaphium - Rajhona Ádám Emlékére Előadja: Fenyő Gusztáv (zongora)

[Serei Zsolt - Epitaphium \(9:58\)](#)

1984: Ein-tretende Figur – Hommage a Paul Klee – hegedűre

2020: En route – két zongorára

1982: fanatritratritrána – ensemble

2003: Fax X-től – kamarazene

Az X levelei 1981-ben, a Fax az X-től 2003-ban, a For 51-től a LI-ig 2009 -ben született. Nem csak a hangszerek, hanem az előadók is - mindhárom mű Gyöngyössy Zoltánnak és

Lukácsné Istvánnak van dedikálva, és ők léptek fel elsőként. Őket - összekötik a három duót, amelyeket meglehetősen hosszú időközönként komponáltak. A fuvola és nagybőgő duó meglehetősen szokatlan, mégis éppen ezért illeszkedik mindkét hangszer kamarai repertoárjához. A három darab önállóan is játszható.

2009: [For 51 to LI \(Zsolt Serei\)](#) (5:59)

Gyöngyössy Zoltán (fuvola) és Lukácsné István (nagybőgő)
(Fészek Művészklub, Budapest, 2009. 12. 02.)

2006: Goethe – vonalak - szólóhangra és kamaraegyüttesre

1973: Hat darab fuvolára, brácsára és gordonkára – kamarazene

Serei Zsolt Három kínai négysoros című, szoprán hangra és zongorára írt műve 1996-97-ben keletkezett Li Tai-Po 7. századi kínai költő verseire. A közös hangrendszer és a zongora összekötő szakaszai által egységes ciklussá kapcsolódó dalok hangulatát fantáziaszerű, szélsőséges érzelmi állapotok törekeny egyensúlya jellemzi. (BMC CD 073)

Tartalomjegyzék

Csendes éj

Tizenhét csiupui dal (No. 15)

Egyedül ülök a Csingting hegyen

1991: Hét perc húsz évre – ensemble

1998: Huszonegy dallamtöredék / In memoriam Morton Feldman – ensemble

1998: Interszenen – ensemble

1988: Intonációk - szólóhang(ok)ra és kamaraegyüttesre

2019: Isochrony – csellóra, zongorára

1976: Ív – kamarazen

2019: Júlia – mezzoszopránra, tenorra és zongorára

2008: Klaro – két klarinétra és fagottra

2008: Könyörgés bujdosásában – vegyeskar

2009: Kőálomfehér – két klarinét, zongora

1981: Levelek X-től – kamarazene

2013 (2019): [Levelek az ismeretlenbe \(In memoriam Gyöngyössi Zoltán\) \(13:37\)](#)
 Thursday, May 2, 2013 Budapest Music Center MR3-Bartók Rádió Con tempo 2013/1
 Componensemble concert Conductor: Serei Zsolt

2001: L'ombre sur les structures pliées - hommage a Pierre Boulez – ensemble
 Klenyán Csaba, Szabó Bálint, Componensemble, vez.: Serei Zsolt
 BMC CD 073

A mű Pierre Boulez 75. születésnapja tiszteletére készült; hommage-jellegét Boulez Dialogue de l'ombre double, Structures és Pli selon pli című műveinek mozaikszerűen összeállított címe mellett az alapanyagként felhasznált Reihe is jelzi, mely a Structures című kompozícióból származik. A hét részből álló forma szakaszainak címei és az egyes részek zenei anyagának

karakterei Boulez műveire utalnak anélkül, hogy bármilyen tényleges idézet szerepelne bennük. A mű kamarakonzert, melyben a két, hangsúlyozottan polifon szövésű klarinétszólam mindvégig szólószerepet játszik a vonósötös mellett. Koncertelőadásban a hangzás lényeges eleme, hogy a klarinétszólamokat játszó zenészek helye a mű során folyamatosan változik. Míg a vonósok mindvégig a színpad közepén játszanak, addig a két klarinétos a színpad két szélétől elindulva találkozik mögöttük (a negyedik szakaszban), majd fokozatosan eltávolodva két irányban elhagyja a színpadot. (Szitha Tünde) A mű előadási anyaga kölcsönözhető az S-99 katalógusszámon.

2019: Miért...örökké... - hegedűre

1979: MM20 – két zongorára

1978: MM20 – kamarazene

2004: Namost... - klarinéra

1999: Négyének – kamarazene

1974: Orgona - szopránra és kamaraegyüttesre

2008: Öt hommage – kamaregyüttesre

2001: Partita - fuvolára és vonósszenekarra

2011: Passacaglia in memoriam Szöllőssy András – fuvolára

1992: Passi velati - klarinéra és kamaraegyüttesre

1984: Pavane in D – kamarazene

2015: Pavane & Double – vonósszenekarra

2012: Quasi una Sonata – cselló, zongora

1979: Rege – kamarazene

A Rege két azonos hangszerre (I, II) és egy másikra (III) hangszerre van írva. Az I. rész a hangszer hangjának megváltoztatása nélkül játszható, míg a II. Rész előkészített, torzított vagy elektronikusan modulált hangszerrel. A hangzás megváltoztatásakor azonban ügyelni kell arra, hogy az eredeti hangmagasság domináljon, vagy ha ez nem archiválható, akkor a hangmagasság -viszonyok változatlanok maradjanak. A III. A premierre 1979. október 26 -án került sor Budapesten, Szeverényi Ilona (cimbalom), Enzsöl Tünde (preparált cimbalom) és Ludmány Emil (brácsa)

1980: Round – Tekercsek – vonóegyüttes

2018: Rynk – kamaraegyüttes

2019: Second book – cselló, zongora

2004: Sinfoniente – vonószenekearra

2008: Stets blickend in die Höh'... - angolkürtre és kamaraegyüttesre

1993: Szerenád - kürtre és kamarazenekarra-partitúra

A kürtre és tizennégy hangszerből álló kamaraegyüttesre írt Szerenád hangszer-összeállítását tekintve kamarakoncertnek tekinthető. A Rákos László kürtművész felkérésére írt egytétéles mű ugyanakkor rokona a 18-19. századi notturóknak is. Karakterdarab, melyben a jellegzetes éjszakai hangulat mellett egyfajta szelíd irónia is megjelenik. A kürt szóló szerepe mindvégig nyilvánvaló, jóllehet a hangszer kezdeti lendülete hamar megtörik, s a tétel folyamán egyre többször hallgat el. Az őt kísérő együttes hangszerei háromféleképpen kapcsolódnak játékához: az általa játszott dallamokat finoman ismételve, kiegészítve, lelassítva (klarinét, angolkürt, fagott, brácsa, cselló), a dallamokat ellenpontosza vagy velük párbeszédet alkotva (fuvola, hegedű, trombita és nagybőgő), halk, fátyolos, folyamatosan mozgó harmóniakat festve (hárfa, gitár, vibrafon, cimbalom, zongora). A mű utolsó szakaszában, amikor az első és második hangszercsoport már nem játszik, a fátyolos színű hangzások egyedül maradnak, ritmusuk fokozatosan szétesik - a hangzó környezet leépül, kiüresedik. Ősbemutató: 1993. június 2. Budapest, Rákos László - kürt, Componensemble, vez.: Serei Zsolt.

2018: Szín-Sarabande - Hommage a Vékony Ildikó – cimbalomverseny
1977: Társalgás négyszögben - Hommage a Webern – zongorára és kamaraegyüttesre

Budapest-Hegyvidéki Kamarazenekar (Budapest-Highlands Chamber Orchestra)
Vezényel: Gémesi Géza és Serei Zsolt

1995: Terra tremuit – kórusmű

2019: Terra tremuit – kórusmű (orgona kíséretes verzió)

1974: the – kamarazene

1974: the – szólóhangszerre

1996: Tota pulchra es – férfikarra

2003: Tristesse du caprice - Egy Horusitzky Zoltán motívumra – kamarazene

2001: Vesperás tételek – férfikarra

2015: Vonalak kettős térben – hegedű, klarinét

IX.

SEREI ZSOLT DÍJAI, KITÜNTETÉSEI

1999: Soros Zenei-díj

2003: Erkel Ferenc-díj

2003: Artisjus díj (az év legjobb kamaraműve)

2010: Bartók-Pásztory-díj